

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านคุณวิภาดา กัลยาณมิตร ตอนที่ ๑
๓๐ ม.ค. - ๒ ก.พ. ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ บ้านคุณวิภาดา กัลยาณมิตร ตอนที่ ๑ ๓๐ ม.ค. - ๒ ก.พ. ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ขณะที่ข้าพเจ้าพาลูกสาวคนโตที่กำลังจะจบการศึกษา ไปหาซื้อวัสดุต่างๆ แถวย่านเจริญกรุง เพื่อนำมาทำงานส่งอาจารย์ ก็ได้รับโทรศัพท์จากพี่ตุ๊กแกถามว่าสามสัปดาห์นี้ว่างหรือไม่ ท่านอาจารย์ มาสนทนาธรรมที่หล่มสัก เพชรบูรณ์ แล้วก็ส่งสายให้พี่แฉ้น (พี่วิภาดา กัลยาณมิตร) ซึ่งพี่แฉ้นได้กรุณาชักชวนให้ไปฟังการสนทนาธรรมที่บ้านท่านที่อำเภอหล่มสัก ถ้าเป็นไปได้ ยากให้ได้ไป

รับประทานอาหารเย็นด้วยกันวันนั้นเลย เป็นความกรุณาของพี่แฉ่นมากๆ ครับ แต่ข้าพเจ้าก็ตอบพี่แฉ่นไปว่ายังติดธุระอยู่กลางเมือง หากไปได้ก็อาจเป็นในวันรุ่งขึ้น หรือหากไปได้ในเย็นนี้ก็จะโทรไปหาพี่ตุ๊กแกอีกที เพื่อถามทางไป

เมื่อเสร็จธุระกำลังเดินทางกลับบ้าน ก็มีสายจากท่านสพรั่ง (พลเอกสพรั่ง กัลยาณมิตร) ท่านกล่าวด้วยความจริงใจและเมตตาอย่างยิ่งว่า ที่จริงท่านกราบเรียนเชิญท่านอาจารย์มาสนทนาธรรมกับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ใหญ่หลายท่าน รวมถึงครอบครัว หลานชายของท่านและภรรยาของนายเก่าผู้มีพระคุณของท่านอีกท่านหนึ่ง ที่ท่านมีความประสงค์จะเกื้อกูลให้ได้รับประโยชน์ที่มีค่ายิ่งกว่าทรัพย์สินสมบัติใด อันบุคคล

พึงปรารถนาในชาตินี้คือ ความเข้าใจพระธรรมที่ถูกต้องแท้จริง ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ แต่เมื่อถึงเวลา มีบางท่านติดภารกิจสำคัญจริงๆ ไม่สามารถมาร่วมฟังการสนทนาได้จึงเป็นโอกาสและเป็นบุญอย่างยิ่ง ที่ข้าพเจ้าจะได้มีโอกาสนี้โดยไม่ฟังคำตอบท่านกล่าวรวบรัดว่า ชั่วกรรมคงไม่ถ่วงนะ มาทานอาหารเย็นด้วยกันเลย เย็นนี้พบกัน

ข้าพเจ้าตอบท่านไปในทันทีว่า "ครับ ท่าน คำนี้ผมจะไปถึงที่นั่นครับ" กล่าวถึงตอนนี้ ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงคำที่ว่า ทุกสิ่งย่อมเป็นไปตามเหตุและปัจจัย มิได้เป็นไปอย่างที่เราหวังและต้องการ ด้วยความเป็นอนัตตาของธรรมชาติ สิ่งใดๆ ย่อมเกิดได้ เป็นบุญของข้าพเจ้าโดยแท้ ที่ได้รับความเมตตาจากท่านทั้งสอง รวมถึงท่านอาจารย์ที่ให้ความเมตตาอย่างยิ่งแก่ข้าพเจ้า ท่านได้โทรศัพท์ไปหาคุณคำปั่นว่า หากข้าพเจ้าไม่ขับรถไป ก็ให้ไปกับรถของมูลนิธิ ที่จะไปในวันรุ่งขึ้นพร้อมอุปกรณ์การบันทึกวีดิทัศน์ เพื่อเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เรียนคุณคำปั่นว่าข้าพเจ้าจะขับรถไปวันนี้เลยคนเดียว เพราะคุณภรรยาและลูกสาวคนเล็กที่พี่แอ้นกรุณาชวนไปด้วย เขาติดภารกิจสอบกลางภาค

กัน นี่ก็ตามเหตุตามปัจจัยอีกเช่นกันนะครับ

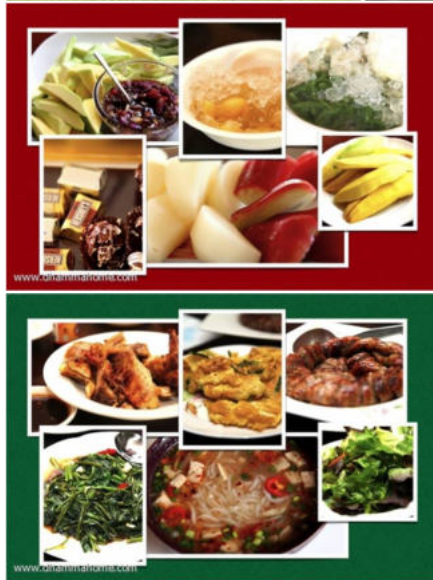
ขออภัยที่ได้กล่าวมาเสียยืดยาว ก็ด้วยอยากจะให้ทุกท่านได้รับทราบเรื่องราวพอควร และพร้อมที่จะร่วมเดินทางไปในครั้งนี้ด้วยกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดเพียงประการเดียวคือ ความรู้ ความเข้าใจพระธรรม ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง ของผู้ที่ถ่ายทอดธรรมะด้วยความซื่อตรง และนอบน้อมยิ่งมานานร่วมหกสิบปีแล้ว ผู้มีนามว่า ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

แต่เดิมข้าพเจ้าเหมือนเคยได้ยินว่า พี่แอ้นมีบ้านที่เขาคือ มาทราบคราวนี้จากพี่แอ้นว่าไม่มีและไม่เคยมี และไม่คิดที่จะมี ทั้งท่านสพรั่งเองก็กล่าวเช่นกันว่าถ้าท่านคิดจะมีที่บนเขาคือ ท่านต้องมีมากกว่าใครๆ เพราะท่านพบกับผู้ก่อการร้ายจนได้รับชัยชนะ ทำให้พื้นที่บริเวณนี้สงบสุข แต่ท่านไม่เอา ท่านไม่ต้องการที่ของหลวง บ้านหลังนี้

สร้างขึ้นโดยใช้บานประตู หน้าต่างของบ้านเก่าของท่านที่รื้อจากกรุงเทพฯ เป็นบ้านที่
พี่แอ้นออกแบบเอง ดูเรียบง่าย ธรรมดาๆ แต่กว้างขวางร่มเย็น น่าอยู่ครับ

พี่แอ้นได้กรุณาเล่าให้
ฟังว่า ที่ดินที่ปลูกบ้าน
หลังนี้และที่ดินโดยรอบ
บ้านนับสิบไร่เป็นที่
มรดกของท่าน และ มี
บางส่วนตัดขายไปบ้าง
แล้ว บางส่วนให้เช่าทำ
การเกษตร แม้ที่ดินที่

เป็นห้างบักชีหล่มสัก ก็เป็นที่มรดกของท่าน
และพี่สาวซึ่งอยู่ติดกันในตัวอำเภอ มิน่าเล่า
เมื่อข้าพเจ้าไปเดินตลาดเช้า และ เห็นแม่ค้า
ขายไข่ฉัว และ อยากซื้อกลับบ้านจึงถามว่า ไข่
เจ้าเดียวกับที่พี่แอ้นซื้อหรือเปล่า เพราะอร่อย
มาก แม่ค้าบอกว่าใช่ อย่าว่าแต่ไข่ฉัวเลยแหนม
ของแกก็ไปเยอรมันกับเขาด้วย

เมื่อข้าพเจ้ากลับมาบ้านก็ถามพี่แอ้นว่า
ไปเจอไข่ฉัวที่ตลาดเหมือนกับที่พี่แอ้นซื้อมาให้

ท่าน แต่พี่แอ้นทำท่าว่าคงไม่ใช่เจ้าเดียวกันหรอก ข้าพเจ้าก็บอกว่แม่ค้าเขาบอกว่า
รู้จักพี่แอ้นด้วยนะครับ พี่แอ้นหัวเราะยิ้มกว้างกล่าวว่า "แหมทำไมเขาจะไม่รู้จัก" คำสั้นๆ
คำนี้ มากระจำเมื่อตอนขากลับ ที่พี่ตุ๊กแกบอกว่า คุณพ่อของพี่แอ้นเป็นอดีตนายก
เทศมนตรีเมืองหล่มสัก เมืองที่ใหญ่โตกว้างขวางและมีความเจริญมานาน ใหญ่กว่าตัว
เมืองเพชรบูรณ์เสียอีก

พี่แอ้นไม่เพียงเป็นคุณแม่ที่เลี้ยงลูกชายสามคนจนเติบโตเป็นคนดีมีคุณภาพด้วยตัวเองเพราะมีสามีทำหน้าที่รับใช้ชาติ ที่พร้อมจะสละชีวิตทุกเมื่อ จากการต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายที่ทันทบจะเอาชีวิตไม่รอดจากยุทธภูมิเขาค้อและที่อื่นๆ ซึ่งทำให้เกียรติยศนั้นเป็นที่กล่าวขวัญและชื่นชมของประชาชน ในความเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ เป็นที่รักและเคารพของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมสถาบัน และผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านจนปัจจุบัน จนต้องทิ้งภาระภายในครอบครัวทั้งหมด ให้พี่แอ้นดูแลแต่เพียงผู้เดียวตลอดมา ลูกชายของท่านเช่น น้องอ้วนที่ข้าพเจ้าเคยออกปากชื่นชมกับพี่แอ้นเมื่อครั้งที่ไปเชียงใหม่เมื่อปีที่แล้วว่า เป็นสุภาพบุรุษมาก เวลานั่งทานข้าวด้วยกัน จะคอยดูแลผู้ร่วมโต๊ะดีมาก นอกจากนั้นยังเห็นคอยช่วยผู้อื่นทำกิจการงานต่างๆ อย่างน่าชื่นชม และที่สำคัญคือตั้งใจฟังธรรมะ

พี่แอ้นเป็นกุลสตรีที่เพียบพร้อมจริงๆ ครับ ทุกคนที่ไปในวันนั้นต่างทิ้งในความสามารถ และสงสัยว่า พี่แอ้นเอาเวลาที่ไหนมาทำงานบ้าน งานครัว ปลูกต้นไม้ แต่งบ้าน จาน ชาม มากมายหลายใบ มีลวดลายพันธ์ดอกกุหลาบแสนสวย ไม่เว้นแม้อ่างล้างหน้า กรอบกระจกในห้องน้ำ รวมไปถึง ป้ายเลขที่บ้าน และ แม้กระทั่งตู้ไปรษณีย์หน้าบ้านล้วนเป็นฝีมือการพันธ์ของพี่แอ้นทั้งสิ้น คงเป็นเพราะความไม่เคยอยู่เฉยของพี่แอ้นนี่เองที่หลายๆ ครั้งที่มีการสนทนาธรรมตามที่ต่างๆ ข้าพเจ้ามักจะเห็นภาพชินตาที่พี่แอ้นปอกผลไม้ตะกร้าใบเริ่ม แล้วจัดใส่จานอย่างสวยงามน่ารับประทาน ขณะที่ฟังธรรมะด้วย

นอกจากภาระหนักมากมายดังกล่าวแล้ว พี่แฉ้นยังเปิดร้านอาหารญวนที่มีชื่อเสียงมานาน ซึ่งการไปคราวนี้ พี่แฉ้นทำอาหารญวนหลายอย่างให้รับประทานด้วย เช่น ผล่ หรือก๋วยเตี๋ยวญวน ซึ่งมีทั้งไก่ หมู เนื้อ และ ปลาให้เลือก อีกมีอีกเป็นก๋วยจั๊บญวน อีกอย่างหนึ่งที่เคยทานบ่อย เพราะพี่แฉ้นชอบนำไปเจริญกุศลเมื่อไปร่วมสนทนาธรรมตามที่ต่างๆ คือ เมี่ยงกระหล่ำ อร่อยทุกอย่างแน่นอนครับ ได้ทราบว่าร้านอยู่แถวๆ ซอยระนอง ๑ นี่เอง ชื่อ "มาตามอัน" มีสาขาที่แจ้งวัฒนะด้วย ท่านที่สนใจ ลองคลิกเข้าไปชมตัวอย่างวีวของคนที่เคยไป และแนะนำไว้ตามนี้ก็ได้ครับ [//don-jai.com/madamun/](http://don-jai.com/madamun/) ไม่ต้องจ่ายค่าโฆษณาครับพี่แฉ้น ที่แนะนำก็เพราะว่า ทุกๆ ท่านจะได้มีทางเลือกสำหรับการออกไปหาของรับประทานนอกบ้าน โดยเฉพาะอาหารญวนที่นอกจากจะดีต่อสุขภาพแล้ว ยังหาร้านที่ทำอร่อยๆ ได้ยากครับ

ทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวมา นอกจากจะให้เห็นถึงอหิชาศัย และการสั่งสมของสภาพธรรมะในสังสารวัฏอันยาวนานที่ทำให้ได้เกิดเป็นบุคคลต่างๆ มีอาชีพต่างๆ มีฐานะต่างๆ ซึ่งแท้ที่จริง หามีสัตว์ บุคคล ตัวตน ไฉน เป็นแต่เพียงจิตและเจตสิกที่เกิดขึ้นเป็นไปตามการสะสม ประโยชน์ที่แท้จริง คือ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลใด ยากดีมีจน เช่นไรก็ตาม หากไม่รู้ความจริงของชีวิต ไม่เข้าใจความจริงของสิ่งที่มีจริงฯ ตามที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสรู้และทรงแสดงไว้ การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในชาตินี้ ย่อมไร้ค่าน่าเสียดายยิ่ง

ข้าพเจ้าไม่ละโอกาสนี้ ที่จะกราบอนุโมทนาในกุศลทุกประการของท่านเจ้าของบ้านตัวจริงคือพี่แฉ้น และท่านสพรั่ง

นอกจากท่านจะมีความพร้อมพร้อมของชีวิตในชาตินี้ ทั้งภาระหน้าที่ต่อชาติเป็นอเนกแล้ว ท่านทั้งสองยังมีกุศลศรัทธาอันยิ่งในการอุปถัมภ์ ส่งเสริมพระศาสนา ในหนทางที่ถูกต้อง และมีพระธรรมนี้เป็นที่พึ่งที่อาศัย เป็นตัวอย่างอันดีแก่ทหารหาญ และบุคคลทั้งหลายที่จักมีธรรมเท่านั้น เป็นเกราะ เป็นที่พึ่ง

อนึ่ง การไปของท่านอาจารย์ในครั้งนี้ มีหลายกิจกรรม ที่ท่านอาจารย์กระทำ ซึ่งทุกท่านอาจไม่เคยได้เห็นกันมาก่อน เป็นความเมตตาของท่านอาจารย์ที่กรุณาทำของว่างแจกทุกท่านให้รับประทานกันด้วย รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ อันท่านจะได้เห็นต่อไปทำให้การไปสนทนาธรรมของท่านอาจารย์ในครั้งนี้ เป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่น่าประทับใจของทุกๆ คนในวันนั้น รวมถึงคงจะเป็นความประทับใจของทุกๆ ท่านที่ได้ติดตามนะครับ

เนื่องจากการสนทนาธรรมถึงสี่วัน จึงมีภาพและความการสนทนามากมาย ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตนำเสนอให้ทุกท่านพิจารณาเป็นสองตอนนะครับ

ความการสนทนาที่จะนำเสนอนี้ เป็นช่วงเช้าของวันที่สอง ซึ่งอุปกรณ์การบันทึก ทั้งเสียงและวิดีโอ ยังไปไม่ถึง จึงมีเพียงเครื่องเสียงชั่วคราวซึ่งเสียงที่อัดไว้มีความก้องกังวานคงไม่สามารถนำไปเผยแพร่ได้ เป็นความการสนทนาที่ดีมาก เพราะหลังการสนทนาท่านอาจารย์ถึงกับถามข้าพเจ้าว่า อัดเสียงไว้หรือเปล่าคะ (ท่านคงหมายความว่า การบันทึกเสียงด้วยเครื่องเสียงของมูลนิธิฯ ที่มีมาตรฐานของเสียงเพื่อเผยแพร่) เพราะเป็นการสนทนาที่ท่านอาจารย์ปรารภก่อนการสนทนาว่า "เป็นการสนทนาธรรมที่สบายๆ ค่ะ จะเป็นอีกแบบหนึ่งของเว็บไซต์มัยคะ (ท่านหันมาทางข้าพเจ้า) ที่เป็นแบบสบายๆ ต้องบอกว่าสนทนาสบายๆ"

ซึ่งการก็เป็นจริงดังที่ท่านอาจารย์ปรารภ เพราะการสนทนาที่มีเพียงไม่กี่ท่านนี้เป็นการสนทนาที่สบายๆ จริงๆ ในบรรยากาศที่แสนสบาย เพราะนอกจากความเมตตาของท่านอาจารย์แล้ว ท่านเจ้าของบ้านทั้งสองยังให้ความเป็นกันเอง

อย่างยิ่ง ทำให้ท่านผู้ฟังทุกท่าน กล้าที่จะถามคำถาม กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นทำให้การสนทนาธรรมในคราวนี้ มีความต่างจากหลายๆ ครั้ง ที่ข้าพเจ้าเคยไปซึ่งมีเนื้อหาที่ไพเราะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับความสงสัยในหนทางที่ถูกต้องสำหรับผู้แสวงหาแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อการเข้าใจพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ หลายท่านที่สนใจ คงจะสามารถหาฟังและชมบรรยากาศได้ จากวิดีโอ ซีดีที่ทางมูลนิธิฯ จัดทำไว้ให้บริการแก่ท่าน ซึ่งติดต่อได้ที่มูลนิธิฯ นะครับ

สำหรับตอนที่นำเสนอนี้ คงเป็นตอนที่จะเป็นอุกฤษฏ์นาถการสำหรับทุกท่าน เป็นพิเศษ เพราะไม่มีการบันทึกไว้เผยแพร่ดังกล่าวแล้ว หาอ่านและพิจารณาได้ที่นี้ เท่านั้น อนึ่ง ภาพที่ถ่ายไว้และนำมาลงโดยมากเป็นตอนที่มีการถ่ายทำวิดีโอทัศน์แล้วครับ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

คุณเกิด :

ท่านอาจารย์ :

อยากให้ท่านอาจารย์ขยายความคำว่า นิमित ค่ะ รูปนิमित เราติดใน "คำ" หรือเปล่าคะ? พอได้ยินคำไหน ก็ชักจะอยากเข้าใจคำนั้น แต่ว่า ตามความเป็นจริงนะคะ "คำ" มีไว้สำหรับ ให้เข้าใจสิ่งที่กำลังมี ในขณะนี้ ไม่ใช่ทำให้เราต้องไปหาคำแปล หรือว่า อยู่ที่ไหน อย่างไร อย่างเวลา นี้มีสิ่งที่ปรากฏให้เห็นนี้แน่นอน แล้วเห็นอะไร? เป็นรูปร่างสัณฐานต่างๆ เป็นคนนั้น คนนี้ เป็นสิ่งนั้น สิ่งนี้ ใช่มั้ยคะ? นี่ สำหรับทุกคน ที่ไม่เคย "รู้" เลยว่า ขณะนี้ สิ่งที่กำลังปรากฏทางตาจริงๆ ไม่ใช่ความคิด เพียงเป็นสิ่งที่ปรากฏ เท่านั้นเอง

ถ้าเรากระทบตา บ่อยๆ ถี่ๆ เราจะรู้ใหม่ว่า สิ่งที่กำลังปรากฏ รูปร่างอย่างไร? เพียงแค่ปรากฏนิดหนึ่ง แล้วก็กลับไปอีกนาน แล้วก็ลืมตาอีกหน่อย แล้วก็กลับไปอีกนาน ก็จะไม่รู้ใช่มั้ยคะ ว่าสิ่งที่ปรากฏ รูปร่างสัณฐาน เป็นอย่างไร?

แต่ที่เรามีการ "เห็น" สืบต่อ เพราะไม่ได้หลับตาไปนาน แล้วก็ลืมขึ้นมานิดหนึ่ง แล้วก็กลับไปอีก ก็แสดงให้เห็นว่า ต้องมีการเห็น หลายครั้งแน่นอน ใช่มั้ยคะ? เพราะฉะนั้น

สิ่งที่ปรากฏทางตา เวลาที่เราไม่มีการหลับตาค้นนานๆ ก็
จะปรากฏ เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามที่เราเคย "จำ" ได้ โดย
ที่ว่าไม่มีความเข้าใจ ความจริง ของสิ่งที่กำลังปรากฏให้
เห็น เพราะฉะนั้น การฟังพระธรรมนะคะ ฟังเพื่อ
พิจารณาไตร่ตรองจนกระทั่งมีความเห็นที่ถูกต้อง ว่าพระ
ธรรมที่ทรงแสดง เป็นความจริงอย่างที่เราได้เข้าใจ
หรือเปล่า?...

...เช่น ในขณะนี้นะคะ หลับตา มีอะไรปรากฏมัยคะ? ไม่มีเลยนะคะ ลืมตาขึ้นมานิดหนึ่ง มีสิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ แต่เราลืมคะ ว่าสภาพธรรมะเนี่ย เกิดดับสืบต่อ เร็วสุดที่จะประมาณได้ เพราะฉะนั้น เพียงแค่ลืมตา รู้เลยคะ ว่าเห็นอะไร? ใช่มั้ยคะ? ลองดู หลับตา แล้วก็ลืมตานาน พอที่จะรู้ว่า เห็นอะไร แต่ถ้าหลับตานานๆ แล้วลืมตาขึ้นมานิดเดียว แล้วก็หลับไปอีกแล้วยังไม่สามารถที่จะรู้ว่า มีอะไรที่ปรากฏ เพราะฉะนั้น ตามความเป็นจริงต้องแยก ตามความเป็นจริง สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ มีแน่นอน เมื่อมีตา ถูกต้องมัยคะ?

ถ้าใครไม่มีจักขุสภาพ สิ่งที่กำลังปรากฏ แม้ปรากฏได้ แต่ก็ต้องเมื่อมีจิตเห็น ที่เราใช้คำว่า จิตเห็น คือ ขณะนี้ที่เห็นเป็นธรรมะอย่างหนึ่ง ไม่มีรูปร่างใดๆ เลยทั้งสิ้น แต่ว่าสามารถที่จะรู้ สิ่งที่กำลังปรากฏ...

...เพราะฉะนั้น โลกปรากฏ เพราะมีจิต ขณะที่เริ่มต้นไม่ไบหญ้า ขณะที่ลืมตา ก็เพราะจิต เกิดขึ้นเห็นขณะที่เสียงปรากฏ อย่างในขณะนี้ได้ยินเสียงปรากฏ ก็เพราะมีจิต สิ่งใด ที่ไม่มีจิต ไม่มีสภาพรู้ ก็จะไม่มีการที่ปรากฏให้รู้ได้

เลย เพราะฉะนั้น แม้ว่าสิ่งที่มีจริง มี แต่ไม่มีใครเห็น ใครรู้
สิ่งนั้นก็ไม่มีปรากฏ นี่พูดอย่างหยาบๆ นะคะ แต่ความจริง
ก็คือว่า ถ้าไม่มีเห็น ไม่มีได้ยิน สภาพธรรมะที่กำลัง
ปรากฏ เช่น เสียง กับ สิ่งที่ปรากฏทางตา ในขณะนี้ก็
ปรากฏไม่ได้...

...คือ ถ้าศึกษาธรรมะ ทีละคำ ทีละอย่าง เราจะค่อยๆ
เข้าใจขึ้นนะคะ ขณะนี้ เพียงให้ "เริ่มเข้าใจ" ว่า มีสิ่งที่
ปรากฏทางตาแล้วเรา "ไม่เคยรู้" ว่าลักษณะที่แท้จริง ของ
สิ่งที่เพียงปรากฏให้เห็นได้ ในขณะที่กำลังปรากฏอย่างนี้
ไม่ใช่ความคิดนึก ถึง รูปร่าง สันฐาน ซึ่งหลากหลาย
จนกระทั่งสามารถจำได้ว่า นี่เป็นกระเป๋ หรือนี่เป็นเก้าอี้
ใช่มั๊ยคะ? ทั้งกระเป๋ ทั้งเก้าอี้ ก็ปรากฏ แต่ว่า ทำไมไม่รู้
ว่า นี่กระเป๋ นี่เก้าอี้? ก็แสดงให้เห็นว่า ถ้ารูปร่าง
เหมือนกันหมดเลย จะรู้มั๊ยคะ ว่าเป็นอะไร? แต่เพราะ
รูปร่างของสิ่งที่ปรากฏ ต่างกัน ต่างกันเพราะเหตุว่า มี
ธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม ในแต่ละแห่ง ซึ่งทำให้สิ่งที่ปรากฏ

ทางตาเนีย กระทบตา แล้วก็ปรากฏเป็นรูปร่างสัณฐาน
ของธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม ที่แต่ละแห่งนั้น ถูกต้องมั๊ยคะ?
ขณะนี้ มีสิ่งที่ปรากฏทางตา เมื่อมีธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม แต่
ถ้าไม่มีธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม สิ่งที่ปรากฏทางตา ก็มิไม่ได้...

...เช่นขณะนี้ ถ้าใครสักคนหนึ่งลุกออกไปจากที่นี่ ธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม ไปพร้อมกับ สิ่งที่ปรากฏทางตา เพราะฉะนั้น ก็ไม่เห็นสิ่งนั้น ด้วยเหตุนี้ เราก็เกือบจะไม่รู้เลย ที่มี "สี" ปรากฏได้ เพราะธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม มีสิ่งที่แข็ง และ ในขณะใดที่มีธาตุดินที่แข็ง ก็จะต้องมีธาตุไฟที่อบอุ่น เกิดพร้อมกัน มีธาตุลมที่พัด แล้วก็มีธาตุน้ำที่เกาะกุม ใน รูปที่เล็กที่สุด กลาปหนึ่งมี ๘ รูป รวมกันเล็กที่สุด แยก ออกอีกไม่ได้เลย ซึ่งใครจะไปเห็นรูปนั้น ก็แค่ชนิดเดียวเอง ใช่มั้ยคะ แต่ในเมื่อรูปนั้น มีมาก แล้วก็เกิดบ่อย ซ้ำกัน ซ้ำ กัน ก็เกิดปรากฏเป็น นิमित รูปร่างต่างๆ อย่างเดี๋ยวนี้ นะคะ ต้องบอกว่า อย่างเดี๋ยวนี้...

...เพราะเหตุว่า มีธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม แล้วก็มีสิ่งที่เกิดดับ
ธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม ซึ่งกระทบตาก็ทำให้ปรากฏ เป็น
รูปร่างสัณฐานต่างๆ ทำให้จำได้ว่า สิ่งนั้น เป็นอะไร? หรือ
ว่า เป็นใคร? นี่คือ ความจริง ในชีวิตประจำวัน ทุกชาติ
จะเปลี่ยนสิ่งที่ปรากฏทางตา ให้เป็นอย่างอื่น ไม่ได้ และ
ที่ปรากฏ เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะว่าจิต เกิดดับเร็วมาก
และสิ่งที่ปรากฏทางตา ก็เกิดดับเร็วด้วยนะคะ แต่เกิดดับ
ช้าอย่างนี้แหละ ก็เลยปรากฏเป็นรูปร่างสัณฐานต่างๆ นี่
คือที่เราว่า เป็นเราเห็น แต่ความจริง ช่วงหนึ่งขณะ ที่มี
ธรรมะเกิดขึ้น แล้วพอดับไป ก็มีสภาพธรรมะเกิดสืบต่อ
ไม่มีวันจบ จึงใช้คำว่า สังสารวัฏฏ์...

..."วิภูฏะ" แปลว่า วนเวียน "สังสาระ" คือท่องเที่ยว ขณะนี้
 ค่ะ กำลังท่องเที่ยวไป เมื่อมี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าไม่
 มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ จะไปที่ไหน? ไหม้มั้ยคะ? แต่
 ขณะนี้ เห็น แล้วก็ได้ยิน แล้วก็คิดนึก คือ เที่ยวอยู่ ๖ ทาง
 ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เพราะฉะนั้น ความคิดนึก
 ของเรา ทางใจ เที่ยวไป เมื่อเห็น แล้วก็เที่ยวไป เมื่อเสียง
 ปรากฏ คือ ท่องเที่ยวไปตามสิ่งที่ปรากฏ ทาง ตา หู จมูก
 ลิ้น กาย ใจ ต้องไตร่ตรอง ว่าเป็นจริงหรือเปล่า? ถ้าเป็น
 จริง รู้จริงอย่างนี้หรือยัง? ถ้ายัง ก็แสดงว่า เราต้องอบรม
 ความเห็นถูก อย่างมั่นคงขึ้น จึงสามารถที่ พอเห็น ก็
 เข้าใจได้เลย เป็นชั่วหนึ่งขณะ ในสังสารวัฏฏ์ แล้วก็
 กลับมาอีกเลย แล้วก็เป็นอย่างนี้ มานานแสนนานแล้ว
 ด้วย...

...ตอนนี้ ใครจะละกิเลสบ้างคะ? มีหรือ
คะ? ตอนนี้ ใครจะละกิเลส? ไม่มีใครที่
จะละ ใช่มั้ยคะ แต่ ความรู้ ความเข้าใจ
ที่เกิดขึ้น ก็ ละ ความไม่รู้ เพราะฉะนั้น
ความไม่รู้ มีมากแค่ไหน? ความรู้ ก็ต้อง
ค่อยๆ เกิดขึ้นรู้ จนกว่าความไม่รู้นั้น จะ
น้อยลง จนกระทั่งหมดไป เป็นประเภทๆ
ไม่ว่าความไม่รู้นั้น จะเกิดกับโลภะ เกิด
กับความเห็นผิด เกิดกับความโกรธ เกิด
กับอะไรก็ตามแต่ คนที่ฟังธรรมะเนี่ย
เพราะรู้ว่าไม่รู้ ใช่มั้ยคะ? ถ้ารู้แล้ว จะ
ฟังมั้ยคะ? หรือ คิดว่ารู้แล้ว แต่ความจริง
ไม่รู้ เพราะฉะนั้น เขาไม่เข้าใจเลย แม้แต่
ความหมาย ของคำว่า "ธรรมะ" เป็นสิ่งที่
มีจริงๆ ทุกขณะ ก็ไม่รู้ ใช่มั้ยคะ?...

...ถ้ารู้ว่า คือ สิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี้ จะสนใจที่จะศึกษามั้ย? เพราะว่า ยิ่งกว่าวิชาการใดๆ ทั้งหมดค่ะ ไม่ว่าจะเป็นการแพทย์ วิศวกรรม หรือ อะไรก็ตามแต่ ถ้าไม่มีการเห็น การได้ยินอย่างนี้ ไม่มีการคิดนึก วิชาการต่างๆ นั้น จะมีได้ไหม? ก็มีไม่ได้ แต่เขาไม่รู้แหล่งของโลกว่าอยู่ที่ไหน? เขาก็เลยตามไปด้วยความไม่รู้ ไม่รู้จักโลก ทุกคำที่เราใช้ ตั้งแต่เกิดจนตาย ด้วยความไม่รู้จริงๆ อย่างที่ขอบพูดกันว่า ทางโลก กับ ทางธรรม เพราะคิดว่า โลก เป็นอย่างหนึ่ง แล้วก็ ธรรมะ เป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่มีอะไรบ้าง? ที่ไม่ใช่ธรรมะ แม้แต่ที่เข้าใจว่าเป็นโลก ก็คือ ธรรมะ คือ สิ่งที่มีจริง ถ้ามีความเข้าใจว่า ธรรมะ หมายถึง ความถึง สิ่งที่มีจริง เท่านั้นนะคะ ก็เป็นสิ่งที่อยู่ทุกวัน หลีกเลี้ยงไม่ได้เลย แต่ไม่เคยรู้ ไม่เคยเข้าใจ เพราะฉะนั้น ก็อยู่ในโลก ด้วยความไม่รู้...

- คุณอ้อ :** (หลานชายท่านฝรั่ง) แม้กระทั่งการทำงาน ในชีวิตประจำวันเนี่ย มันก็เกี่ยวข้องกับ สิ่งที่ท่านอาจารย์บอกว่า เป็นธรรมชาติ ตลอด
- ท่านอาจารย์ :** ไม่มีขณะใดที่จะไม่ใช่ธรรมชาติเลย เมื่อสิ่งนั้น มีจริงๆ ถามว่าการทำงานเนี่ย "เห็น" มั้ยคะ? เป็นธรรมชาติหรือเปล่า?
- คุณอ้อ :** เป็นครับ
- ท่านอาจารย์ :** "ได้ยิน" มั้ย ?
- คุณอ้อ :** ได้ยิน ครับ
- ท่านอาจารย์ :** "คิด" ไหม?
- คุณอ้อ :** คิด
- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ ก็เป็นธรรมชาติ ทั้งหมด แล้วแต่ว่า "คิดอะไร?" ต่างหาก แต่ "คิด" ก็คือ "คิด" ไม่ว่าคิดอะไร ก็มีอยู่แค่นี้ค่ะ "เห็น" แล้วก็ "คิด" "ได้ยิน" แล้วก็ "คิด"

- คุณอ้อ :** ก็ที่ผ่านมา หมายถึงว่า ท่านอาจารย์ พูดเมื่อก็ว่า เราถูก
อบรมมามันเป็นทางโลก กับ ทางธรรม
- ท่านอาจารย์ :** ขอโทษ ใคร? อบรมเรา ให้เป็นอย่างนี้คะ? ที่เรียกว่า เรา
ถูกอบรมเนี่ย ใครอบรมเราคะ? มีใครอบรมหรือเปล่า?
- คุณอ้อ :** ก็ สิ่งแวดล้อม พ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ หรือ แม้กระทั่ง
พระในวัด ก็จะบอกว่า...
- ท่านอาจารย์ :** ไม่ใช่เลยคะ ความไม่รู้ ต่างหาก
- คุณอ้อ :** ใช่ๆ คือ ความไม่รู้ ก็จะบอกเราว่า เป็น ทางโลก กับ ทาง
ธรรม

- ท่านอาจารย์ : เพราะฉะนั้น เราอยู่ในโลกของความไม่รู้ไงคะ? แล้วเราจะไปเชื่อคนไม่รู้ บอกเราหรือ?
- คุณอ้อ : ครับๆ ช่วงที่ผ่านมาเนี่ย อาจจะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเราไม่รู้
- ท่านอาจารย์ : แล้วคนที่บอกเรา รู้หรือเปล่า?
- คุณอ้อ : เราเข้าใจว่า เขารู้
- ท่านอาจารย์ : ค่ะ แล้วความจริง (เขา) รู้หรือเปล่า?
- คุณอ้อ : ไม่รู้ครับ
- ท่านอาจารย์ : ถ้าไม่รู้ ก็คือว่า ที่เราบอกว่า คนอื่นมาอบรมเราก็คือคนไม่รู้ ต่างหาก
- คุณอ้อ : ก็เลยหลง ก็เลยอยู่ตรงนั้น
- ท่านอาจารย์ : แล้วจริงๆ ทั้งหมด ก็เพราะ ความไม่รู้
- คุณอ้อ : ครับ
- ท่านอาจารย์ : ที่จริงแล้วโทษคนอื่น ใช่มั้ยคะ? แล้วความไม่รู้จริงๆ อยู่ที่ไหน? อยู่ที่ "เรา"

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านด้วยครับ
อย่าพลาดตอนหน้านะครับ

